

Ot

Cəlil Məmmədquluzadə

© Cəlil Məmmədquluzadə “Əsərləri”.

Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyası nəşriyyatı. Bakı —1967.

Üç cilddə. İkinci cild.

“Molla Nəsrəddin” jurnalından. 27 yanvar 1908-ci il. No 4.

İlin hər fəslinin bir hüsnü var; amma qışın ləzzəti bir özgədir.

Bu qədər var ki, şairlər bahar fəslini hamidan artıq dost tuturlar. Kitablarda həmişə oxumuşuq ki:

Vəqt bəhar əst xız, ta betamaşa rəvim..

Ya bir özgə yerdə oxuyuruq:

Mübarək bad mürğabu-çəmənra,
Nəvasəncani-rəngin əncümənra
Ki, əhdi növbəhar aməd tərəb cuş
Nevi-gül kərd dövrani-kühənra...

Bunlar hamısı köhnə sözlərdir və köhnə səliqədir. Mən inanmiram ki, bizim əsrin şairləri bahar fəslini, məsələn, qış fəslindən artıq tutalar. Doğrudur, kəndlərdə və balaca şəhərlərdə qışın o qədər bir səfəsi yoxdur, amma Tiflis kimi yerdə qış böyük bir qənimətdir və demək olar ki, behiştə vədə olunan ləzzətlərin hamısını Tiflisdə qışda ələ gətirmək olar.

Bir ay bundan qabaq Qafqazın hər bir yerindən erməni camaatının vəkilləri cəm olmuşlar Tiflisə ki, erməni aclarına sərdardan pul istəsinlər. Həmin vəkillər yanlarıuya uzun-uzun ərizələr, siyahılər gətirmişdilər. Kəndlilərin adlarını, acların sayını və istədikləri pulun qədərini adbaad, kəndbəkənd, hamısını təfsilən yazıb yekə-yəkə kitablar bağlamışdilar və bu ərizələri və siyahıləri maşında səliqə ilə çap eləyib gətirib qoymuşdular sərdarın qabağına.

Erməni vəkilləri istədikləri pulun qədəri iki milyon yarımdı.

O günlərdə mən Tiflisdə küçə ilə gedərkən İrəvan xanlarından da gördüm və Qarabağ bəylərindən də bir neçə dəstə gördüm. Və görəndə yəqin elədim ki, bunlar da gəliblər müsəlman aclarına sərdardan pul istəsinlər. Amma məlum oldu ki, bunların heç biri pul

istəməyə gəlməyib. İrəvan xanları nədən ötrü təşrif gətirmişdilər,—bilmədim, amma bunu bildim ki, Qarabağ bəyləri nədən ötrü gəliblər.

Qışda Tiflis cannatin bir guşəsinə oxşayır. Tiflisdə “Sirk” oyunu həmişə qışda başlanır. Ondan ötrü ki, müsəlman bəyləri və mülkədarları özgə vaxt kəndlərdə rəiyətdən bəhrə yiğmağa məşğul olurlar; ancaq qış fəslə bikar ola bilirlər. Kənddə də qışda oturmağın nə mənası? Bir yandan ac kəndlilərin ağlaşması, bir yandan da elə haman övrət-uşaq, haman övrət-uşaq, haman övrət-uşaq. Qərəz ki, heç bir ləzzəti yoxdur...

Dekabrin 27-də erməni vəkilləri sərdara ərizə verirdilər və elə həmin gün Qarabağın qoca və cavan bəyləri “Sirk”də əvvəlinci cərgədə oturub sirk qızlarının çıplaq topuqlarına tamaşa eləyirdilər. Erməni vəkillərinin biri ağlaya-ağlaya ac ermənilərin əhvalını sərdara nağıl eləyirdi; bəylər də qaqqıldaya qızların oynamağına çapık calırdılar. Ermənilər deyirdilər:

—Aman günüdür, sərdar, bizim aclara pul ver.

Bəylər deyirdilər:

—Oxqay, Liza can, qadavi alım!

Biz yenə deyirik ki, Qarabağın kəndlərində müsəlmanlar açından ağlışırlar. Biz bunu neçə dəfə yazmışıq və heç kəs bizə cavab verməyibdir ki, bu sözlər yalandır. Və hec kəs də dinmir.

Biz neçə dəfə yazmışıq ki, keçən il Bakıda yıgilan qırx beş min manatdan indiyədək bircə nəfər Müsəlman acının qarnı doymayıb.

Biz neçə dəfə yazmışıq ki, Bakıda keçən il qurulan ianə komissiyası qırx beş min manatdan ancaq iki vaqon un göndərdi Zəngəzura ki, putu iki manatdan satılsın və min manta da göndərdi Qarabağa. Bu min manatdan da hələ heç bir acın xəbəri yoxdu. Hesab və kitab da ki, maşallah, müsəlman içində adət deyil.

Qurtardı getdi.

Hər bir müsəlman qəzetini alırsan əlinə, görürsən ki, yazılib “maşallah flan milyonçu, maşallah flan millətpərəst, maşallah flan xan, flan bəy, flan hacı, flan kərtənkələ...” Amma heç kəs yazmir ki, bir yandan minlərcə müsəlmanlar açından ağlaşır və bir yandan da min-min manatlar xərclənlərlər qonaqlıqlara, şöhrət ehsanlarına, qara neftə, püstə badama, barışna və madama, sözü bir dəfə deyərlər adama!

Bunlar hamısı öz yerində; amma bu da var ki, qış fəslə nə qədər gözəl olsa da, yenə bahar fəslinə bərəkət! O səbəbə ki, baharda ot bitir vəacların dəxi Baki milyonçularına ehtiyacı olmur.

Elə çöllər yaşıllanan kimi, arvad səhər yerindən durur və ac yatmış uşaqlarını oyadıb deyir:

—Vəqti bahar əst xız, ta betamaşa rəvim!

Molla Nəsrəddin.

Veb direktor: Betti Bleyer

Mətni yiğdi: Nərgiz Abadi

Veb üçün hazırladı: Ülviiyə Məmmədova

AZERİ.orga qoyuldu: sentyabr, 2003